

mene, at det er mig, der nu har købt den til den bestemte Pris. Men det er ikke Tilfældet, thi i selve Koncessionen fra den Tid staar Prisen opført, og der er dokumenteret Regnskab over, hvad den har kostet. Dette Beløb er blevet noget dyrere end for andre Baner, og det maatte det blive, fordi vedkommende Bygger skulde udrede Ekspropriationsudgifterne, og man kunde ikke give Toldfrihed og andre Betingelser, som gives ved lignende Forhold, idet denne Jærnbane som bekendt blev bygget, inden der blev givet en Lov for det, under ret vanffelige Forhold. Jeg tror for Resten, at det fra alle Sider er erkendt, at det var nyttigt og rigtigt, at Jærnbanen blev bygget den Gang, og det var vel ogsaa Grunden til, at man saa lidt har generet Ministeren med dette Foretagende, som havde en ganske særegen Karakter, og som man nu uden at gøre større Ophævelse deraf har erklæret at ville indløse.

Det ærede Medlem sagde dernæst om Jærnbannerne saa vel som om Postvæsenet, at deres Budgetter ere overdrevene, at der er en konsekvent gennemført Overdriven paa dem, og en Nedsættelse vilde ikke i væsentlig Grad forandre Forholdet, vi kunde gøre Arbejdet lige godt. — Det er en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side. Disse Budgetter ere meget omhyggeligt udarbejdede, og det er anerkendt i det andet Ting's Finansudvalg, som hvert Aar meget indgaaende beskæftiger sig med netop disse Budgetter og sammenholder dem med Regnskabet, men lige over for en Paastand, som ikke er specielt begrundet, kan jeg ikke indlade mig paa andet end en Protest mod det ærede Medlems Udtalelser. — Særlig om Maskinvæsenet erklærede det ærede Medlem, at det er en ganske unaturlig Institution, og det ærede Medlem havde „paa manges Begne et Dulle at udtale om, at de Besiddinger, der gøres fra Maskindepartementet i Ind- og Udland, maa fremkomme som Licitation i Indlandet. Jeg finder, at den ukontrollerede Anvendelse af meget betydelige Summer, som foregaa ved, at vedkommende Embedsmand optøber Maskiner, Lokomotiver og Vogne i Udlandet, bør gennemgaa en total Forandring derigennem, at man uden Undtagelse søger disse Arbejder udførte gennem Licitation i Indlandet.“ Herester maatte man jo tro, at det var overladt til den vedkommende Afdelingschef at indkøbe Materiel efter sit Tykke, men det er ikke sandt, det er fuldstændig opdigtet. Jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem løber omkring med alt det, man fortæller og maaske ogsaa skriver, men Usandhed er det fra Ende til anden. Den ved-

kommende Maskinchef kan ikke købe et eneste Stykke Materiel paa egen Haand og har aldrig kunnet det, saa det er ikke tilbørligt at servere den Slags Ting her i Landstinget, da man har saa let ved at faa at vide, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er, og jeg skal gøre opmærksom paa, at jeg har i Folketinget ved Finanslovens Behandling udtalt mig i Aar netop om dette Forhold og oplyst, hvorledes det er. Det er saaledes, at Maskinchefen modtager Tilbudene, forterer dem, sender dem saa med sin Udtalelse til Generaldirektøren, og hans Pligt er væsentlig at gøre et økonomisk Hensyn gældende. Generaldirektøren gør nærmere Indstilling til Ministeren, og Ministeren tager Bestemmelse om hver eneste Anskaffelse, om den skal ske i Indlandet eller Udlandet; meget ofte er det en ret selvstændig Bestemmelse, og navnlig ofte i alle de Tilfælde, hvor man tager indenlandske Tilbud frem for udenlandske, uagtet Prisforholdene maatte vise hen til at tage de udenlandske, er det Ministeren, der tager Bestemmelsen, og der er ikke nogen anden, der kan tage den. Det ærede Medlem er kommet til at debitere noget fuldstændig urigtigt, og jeg beklager, at det kan finde Sted. Det ærede Medlem kan gøre det i Kraft af sin Stilling ogsaa i Landstingets Højre, det gaar hele Landet over, og det er ingenlunde givet, at min Berigtigelse naar saa langt som det ærede Medlems Udtalelse. Saaledes er det altid med den Slags Ting, at Anker komme langt, men Berigtigelser komme i Reglen ikke nær saa langt. Altsaa, jeg maa paa det bestemteste benægte, at det ærede Medlem har Ret til at bruge denne Udtalelse. Den er fuldstændig faktisk urigtig. Det er ogsaa saa, at ved Licitation anstafes omtrent alt; jeg kan i dette Øjeblik kun erindre et eneste Licitationstilfælde, og det angaar Anskaffelsen af nogle Lokomotiver, hvor jeg har givet mit Samtykke til, at man maatte holde en skriftlig Licitation mellem visse bestemte Firmaer, for at faa Anskaffelsen til at gaa hurtigere, end det ellers var muligt. Jeg tror ikke, det kan siges at være nogen stor Ulykke, og særlig for Indlandet har det ingen som helst Betydning, da det ikke har været muligt at faa Lokomotiver tilvirkede her i Landet. Burmeister & Wain har bygget Lokomotiver en Gang for de sjællandske Jærnbanner, man har været vel fornøjet med Præstationen, og jeg har selv forhandlet med Chefen for et andet Firma om Muligheden af, at han vilde bygge Lokomotiver, men han har afslaaet det. Naturligvis har han givet sine Grunde for det, og det kan godt være, de ere gyldige, jeg beklager dette